

Euroopan unionin virallinen lehti

L 168

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

53. vuosikerta

2. heinäkuuta 2010

Sisältö

II Muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 579/2010, annettu 29 päivänä kesäkuuta 2010, lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevan polyeteenitereftalaattikalvon tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 367/2006 muuttamisesta 1
- ★ Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 580/2010, annettu 29 päivänä kesäkuuta 2010, lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta muun muassa Ukrainasta peräisin olevien siliyslautojen tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 452/2007 muuttamisesta 12
- ★ Komission asetus (EU) N:o 581/2010, annettu 1 päivänä heinäkuuta 2010, enimmäistiheydestä, jolla olennaiset tiedot on kopioitava ajoneuvoyksiköistä ja kuljettajakorteista ⁽¹⁾ 16
- Komission asetus (EU) N:o 582/2010, annettu 1 päivänä heinäkuuta 2010, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 17

PÄÄTÖKSET

2010/369/EU:

- ★ Komission päätös, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2010, Euroopan unionin rahoitusosuudesta vuonna 2010 eräiden jäsenvaltioiden kansallisille ohjelmille kalatalousalan tietojen keruuta, hallintaa ja käyttöä varten (tiedoksiannettu numerolla K(2010) 3797) 19

Hinta: 3 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

2010/370/EU:

- ★ **Komission päätös, annettu 1 päivänä heinäkuuta 2010, lisämerelläolopäivien myöntämisestä Espanjalle ICES-alueille VIII c ja IX a Cádizinlahtea lukuun ottamatta** (*tiedoksiannettu numerolla K(2010) 4330*) 22

Oikaisuja

- ★ **Oikaistaan komission päätös (EY) N:o 567/2009, tehty 9 päivänä heinäkuuta 2009, ekologisista arviointiperusteista yhteisön ympäristömerkin myöntämiseksi tekstiilituotteille** (EUVL L 197, 29.7.2009) 23

II

(Muut kuin lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 579/2010,

annettu 29 päivänä kesäkuuta 2010,

lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevan polyeteenitereftalaattikalvon tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 367/2006 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 11 päivänä kesäkuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 597/2009⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 19 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen, jonka se on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

neuvosto antoi maaliskuussa 2006 asetuksen (EY) N:o 367/2006⁽²⁾, jolla pidettiin voimassa asetuksella (EY) N:o 2597/1999 käyttöön otettu lopullinen tasoitustulli Intiasta peräisin olevan PET-kalvon tuonnissa. Tarkastelua koskeva tutkimus kattoi 1 päivän lokakuuta 2003 ja 30 päivän syyskuuta 2004 välisen ajan.

(3) Intialaisen PET-kalvon tuottajan, Garware Polyester Limitedin, jäljempänä 'Garware', saamaa tukea koskevan välivaiheen tarkastelun jälkeen neuvosto antoi elokuussa 2006 asetuksen (EY) N:o 1288/2006⁽⁴⁾, jolla muutettiin Garwarelle asetuksella (EY) N:o 367/2006 määrättyä lopullista tasoitustullia.

(4) Toisen intialaisen PET-kalvon tuottajan, Jindal Poly Films Limitedin eli entisen Jindal Polyester Ltd:n, jäljempänä 'Jindal', saamaa tukea koskevan osittaisen välivaiheen tarkastelun jälkeen neuvosto antoi syyskuussa 2007 asetuksen (EY) N:o 1124/2007⁽⁵⁾, jolla muutettiin Jindalille asetuksella (EY) N:o 367/2006 määrättyä lopullista tasoitustullia.

(5) Viiden intialaisen PET-kalvon tuottajan saamaa tukea koskevan, komission omasta aloitteesta vireille pannun osittaisen välivaiheen tarkastelun jälkeen neuvosto antoi tammikuussa 2009 asetuksen (EY) N:o 15/2009⁽⁶⁾, jolla muutettiin kyseisille yrityksille asetuksella (EY) N:o 367/2006 määrättyä lopullista tasoitustullia.

A. MENETTELY

I Aiempi tutkimus ja voimassa olevat tasoitustoimenpiteet

(1) Neuvosto otti joulukuussa 1999 asetuksella (EY) N:o 2597/1999⁽²⁾ käyttöön lopullisen tasoitustullin Intiasta peräisin olevan polyeteenitereftalaattikalvon (PET-kalvon), joka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 3920 62 19 ja ex 3920 62 90, jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote', tuonnissa. Asetuksen antamiseen johdettua tutkimusta nimitetään jäljempänä 'alkuperäiseksi tutkimukseksi'. Toimenpiteet olivat tiettyjen nimeltä mainittujen viejien tuontiin sovellettava arvoon perustuva 3,8–19,1 prosentin tasoitustulli ja muiden yritysten tarkasteltavana olevaa tuotetta koskevassa tuonnissa sovellettava 19,1 prosentin jäännöstulli. Alkuperäisen tutkimuksen tutkimusajanjakso kattoi 1 päivän lokakuuta 1997 ja 30 päivän syyskuuta 1998 välisen ajan.

(2) Perusasetuksen 18 artiklan mukaisen toimenpiteiden voimaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen

II Voimassa olevat polkumyynnitoimenpiteet

(6) On syytä huomata, että Jindal Poly Films Limitediin sovelletaan 0 prosentin suuruista polkumyynitullia⁽⁷⁾.

III Osittaisen välivaiheen tarkastelun vireille paneminen

(7) Osittaista välivaiheen tarkastelua koskevan pyynnön esitti intialainen vientiä harjoittava tuottaja Jindal Poly Films Limited, jäljempänä 'pyynnön esittäjä'. Pyyntö rajoittuu

⁽¹⁾ EUVL L 188, 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ EYVL L 316, 10.12.1999, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 68, 8.3.2006, s. 15.

⁽⁴⁾ EUVL L 236, 31.8.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 255, 29.9.2007, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL L 6, 10.1.2009, s. 1.

⁽⁷⁾ EUVL L 288, 6.11.2007, s. 1.

tuen tarkasteluun pyynnön esittäjän osalta. Pyyntöä esittäjä on toimittanut alustavaa näyttöä siitä, että tukea koskevat olosuhteet, joiden perusteella toimenpiteet otettiin käyttöön, ovat muuttuneet merkittävästi ja että muutokset ovat pysyviä.

- (8) Kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa komissio päätti, että oli olemassa riittävä näyttö osittaisen välivaiheen tarkastelun vireille panemiseksi, minkä takia se pani *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 9 päivänä syyskuuta 2009 julkaistulla ilmoituksella ⁽¹⁾, jäljempänä 'vireillepanoilmoitus', vireille osittaisen välivaiheen tarkastelun perusasetuksen 19 artiklan mukaisesti; tarkastelu rajoittuu tuen tason tarkasteluun pyynnön esittäjän osalta, ja siinä pyritään määrittelemään, mitkä toimenpiteet olisi poistettava ja mitä niistä olisi muutettava pyynnön esittäjän osalta.
- (9) Osittaista välivaiheen tarkastelua koskevassa tutkimuksessa arvioitiin myös, onko tarkastelun tulosten perusteella tarpeen muuttaa tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin tällä hetkellä sovellettavaa tullia niiden asianomaisen maan vientiä harjoittavien tuottajien osalta, joita ei mainita erikseen asetuksen (EY) N:o 367/2006 1 artiklan 2 kohdassa, eli "kaikkiin muihin yrityksiin" Intiassa sovellettavaa tullia.

IV Tutkimusajanjakso

- (10) Tuen tasoa koskenut tutkimus kattoi 1 päivän huhtikuuta 2008 ja 31 päivän maaliskuuta 2009 välisen ajan, jäljempänä 'tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso'.

V Tutkimuksen osapuolet

- (11) Komissio ilmoitti osittaista välivaiheen tarkastelua koskevan tutkimuksen aloittamisesta virallisesti pyynnön esittäjälle, Intian viranomaisille sekä yrityksille Du Pont Tejin Films, Luxemburg, Mitsubishi Polyester Film, Saksa, Toray Plastics Europe, Ranska, ja Nuroll, Italia, jotka edustavat valtaosaa PET-kalvon tuotannosta unionissa, jäljempänä 'unionin tuotannonala'. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää tulla kuulluiksi vireillepanoilmoituksessa asetetussa määräajassa.
- (12) Mahdollisuus tulla kuulluiksi myönnettiin kaikille asianomaisille osapuolille, jotka olivat sitä pyytäneet ja osoittaneet, että niiden kuulemiseen oli olemassa erityisiä syitä.
- (13) Osapuolten suulliset ja kirjalliset huomautukset tutkittiin ja otettiin tarvittaessa huomioon.
- (14) Saadakseen tutkimuksen kannalta välttämättömät tiedot komissio lähetti kyselylomakkeen pyynnön esittäjälle. Kyselylomake lähetettiin myös Intian viranomaisille.
- (15) Vastaukset kyselylomakkeeseen saatiin sekä pyynnön esittäjältä että Intian viranomaisilta.

- (16) Komissio hankki ja tarkisti kaikki tuen määrittämisen kannalta tarpeellisina pitämänsä tiedot. Komissio teki tarkastuskäynnit pyynnön esittäjän tiloihin ja Intian viranomaisten tiloihin Delhissä.

VI Toimenpiteistä ilmoittaminen ja menettelyä koskevat huomautukset

- (17) Intian viranomaisille ja muille asianomaisille osapuolille ilmoitettiin olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin esittää pyynnön esittäjään sovellettavan tullin muuttamista. Niille myönnettiin kohtuullisesti aikaa huomautusten esittämiseen. Kaikki toimitetut tiedot ja huomautukset otettiin asianmukaisesti huomioon, kuten jäljempänä esitetään.

B. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE

- (18) Tarkastelun kohteena oleva tuote on sama kuin asetuksessa (EY) N:o 367/2006 tarkoitettu tuote eli Intiasta peräisin oleva polyeteenitereftalaattikalvo (PET-kalvo), joka kuuluu CN-koodeihin ex 3920 62 19 ja ex 3920 62 90.

C. TUEN MYÖNTÄMINEN

1. Johdanto

Kansalliset järjestelmät

- (19) Komissio tutki Intian viranomaisten ja muiden asianomaisten osapuolten toimittamien tietojen sekä komission kyselylomakkeeseen saatujen vastausten perusteella seuraavia järjestelmiä, joista esitettyjen väitteiden mukaan myönnetään tukea:

a) ennakkolupajärjestelmä (Advance Authorization Scheme; aiemmin ennakkolisenssijärjestelmä);

b) tuontitullien hyvitysjärjestelmä;

c) tuotantohyödykkeiden tuonti etuustullein;

d) vientiluottojärjestelmä.

Alueelliset järjestelmät

e) kannustinjärjestelmä (PSI).

- (20) Edellä a–c alakohdassa mainitut järjestelmät perustuvat 7 päivänä elokuuta 1992 voimaan tulleen ulkomaankaupan kehittämistä ja sääntelyä koskevaan lakiin (Foreign Trade Act 1992) nro 22/1992, jäljempänä 'ulkomaankauppalaki'. Ulkomaankauppalailla Intian viranomaiset valtuutetaan antamaan vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevia tiedonantoja. Nämä tiedonannot esitetään tiivistelmänä vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevissa asiakirjoissa, joita kauppaministeriö julkaisee viiden vuoden välein ja joita päivitetään säännöllisesti. Tämän tapauksen

⁽¹⁾ EUVL C 215, 9.9.2009, s. 17.

tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson kannalta olennainen asiakirja on 1 päivän syyskuuta 2004 ja 31 päivän maaliskuuta 2009 välistä aikaa koskeva viisivuotissuunnitelma, jäljempänä 'EXIM-policy 04-09'. Lisäksi Intian viranomaiset esittelevät kyseistä viisivuotissuunnitelmaa koskevia menettelyjä käsikirjassa "Handbook of Procedures – 1 September 2004 to 31 March 2009, Volume I", jäljempänä 'HOP I 04-09'. Myös menettelykäsikirjaa päivitetään säännöllisesti.

- (21) Edellä d alakohdassa mainittu vientiluottojärjestelmä perustuu vuoden 1949 pankkivalvontalain (Banking Regulation Act 1949) 21 ja 35A pykälään, joiden mukaan Intian keskuspankki (Reserve Bank of India, RBI) voi ohjata kaupallisten pankkien vientiluottotoimintaa.
- (22) Edellä e alakohdassa mainittua järjestelmää hallinnoivat Intian valtion viranomaiset.

2. Ennakkolupajärjestelmä (Advance Authorisation Scheme, AAS)

a) Oikeusperusta

- (23) Järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus on EXIM-policy 04-09 -asiakirjan kohdissa 4.1.1–4.1.14 ja sitä täydentävän HOP I 04-09 -käsikirjan luvuissa 4.1–4.30. Tämän järjestelmän nimi oli ennakkolisenssijärjestelmä (Advance Licence Scheme) aiemman tarkastelua koskevan tutkimuksen aikaan, joka johti tällä hetkellä voimassa olevan lopullisen tasoitustullin käyttöön ottoon asetuksella (EY) N:o 367/2006.

b) Tukikelpoisuus

- (24) AAS-järjestelmään kuuluu kuusi alajärjestelmää, joita kuvataan tarkemmin johdanto-osan 25 kappaleessa. Kyseiset alajärjestelmät eroavat toisistaan muun muassa tukikelpoisuusvaatimusten suhteen. Tosiasiallisen maastaviennin AAS-tukea ja vuotuisten tarpeiden mukaista AAS-tukea voivat hakea valmistajaviejät ja kauppiasviejät, jotka ovat "sidoksissa" valmistajiin. Lopulliselle viejälle tavaraa toimittavat valmistajaviejät voivat saada välituotetoimituksiin tarkoitettua AAS-tukea. Pääurakoitsijat, jotka toimittavat tavaraa EXIM-policy 04-09 -asiakirjan 8.2 kohdassa mainituille vientiin rinnastettavaa toimintaa harjoittaville tahoille, kuten vientiin suuntautuneiden yksiköiden toimittajille, voivat saada vientiin rinnastettavan toiminnan AAS-tukea. Valmistajaviejille tavaraa toimittavat välitoimittajat voivat saada vientiin rinnastettavan toiminnan tukea ennakkoluovutusta sekä kotimaisia remburseja ja vastaremburseja koskevista ARO-alajärjestelmistä.

c) Käytännön toteutus

- (25) Ennakkolupia voidaan myöntää seuraavasti:
- i) *Tosiasiallinen vienti*: Tämä on alajärjestelmistä tärkein. Siinä voidaan tuoda tuotantopanoksia tullitta tietyn

vientituotteen valmistukseen. Tosiasiallisella viennillä tarkoitetaan tässä yhteydessä sitä, että vientituote on vietävä Intian alueelta. Lisenssissä mainitaan tuonnin tullihelpotukset ja vientivelvoitteet sekä vientituotteen tyyppi.

- ii) *Vuotuiset tarpeet*: Vuotuisia tarpeita koskevia lupia ei ole liitetty tiettyyn vientituotteeseen, vaan laajempaan tuoteryhmään (esimerkiksi kemialliset tuotteet ja niihin liittyvät tuotteet). Lisenssinhaltija voi (aiemman viennin mukaan määräytyvään tiettyyn enimmäisarvoon saakka) tuoda tullitta tuotantopanoksia, joita käytetään minkä tahansa kyseiseen tuoteryhmään kuuluvan tuotteen valmistukseen. Se voi viedä mitä tahansa kyseiseen tuoteryhmään kuuluvaa valmista tuotetta, jonka valmistukseen on käytetty kyseisiä tullitta tuotuja aineksia.
- iii) *Välituotetoimitukset*: Tämä alajärjestelmä kattaa tapaukset, joissa kaksi valmistajaa aikoo tuottaa yhtä vientituotetta jakamalla tuotantoprosessin keskenään. Valmistajaviejä, joka tuottaa välituotetta, voi tuoda tuotantopanoksia tullitta ja saada tähän tarkoitukseen välituotetoimituksiin tarkoitettua AAS-tukea. Lopullinen viejä saattaa valmistuksen loppuun, ja sillä on velvollisuus viedä valmis tuote.
- iv) *Vientiin rinnastettava toiminta*: Tässä alajärjestelmässä pääurakoitsija voi tuoda tullitta tuotantopanoksia, joita tarvitaan sellaisten tuotteiden valmistukseen, joita myydään vientitavaroihin rinnastettavina tuotteina EXIM policy 04-09 -asiakirjan kohdan 8.2 alakohdissa b–f, g, i ja j mainituille asiakasryhmille. Intian viranomaisten mukaan vientiin rinnastettavalla toiminnalla tarkoitetaan sellaisia liiketoimia, joissa toimitetut tavarat eivät poistu maasta. Eräitä toimituksia pidetään vientiin rinnastettavina edellyttäen, että tavarat on valmistettu Intiassa, esimerkiksi tavaratoimituksia vientiin suuntautuneille yksiköille tai erityistalousalueille (SEZ) sijoittautuneille yrityksille.
- v) *Ennakkoluovutusasiakirjat (Advance Release Orders, ARO)*: Ennakkoluvan haltija, joka aikoo suoran tuonnin sijasta hankkia tuotantopanokset kotimarkkinoilta, voi halutessaan käyttää niiden hankkimiseen ARO-asiakirjoja. Tällöin ennakkoluvat vahvistetaan ARO-asiakirjoiksi ja siirretään kotimaiselle toimittajalle niissä eriteltyjen tuotantopanosten toimituksen yhteydessä. ARO-asiakirjat oikeuttavat kotimaisen toimittajan tiettyihin vientiin rinnastettavassa toiminnassa myönnettäviin etuihin, joita selostetaan EXIM-policy 04-09 -asiakirjan 8.3 kohdassa (välitoimituksia / vientiin rinnastettavaa toimintaa koskevan AAS-järjestelmän soveltaminen, vientiin rinnastettavan toiminnan palautusjärjestelyt ja lopullisen valmisteveron palautus). ARO-järjestelmässä verot ja tullit palautetaan tuotteen toimittajalle eikä lopulliselle viejälle tullipalautusjärjestelmässä. Verot/tullit voidaan palauttaa sekä kotimarkkinoilta hankittuja että tuotuja tuotantopanoksia käytettäessä.

- vi) *Kotimaiset remburssit ja vastaremburssit*: Myös tämä alajärjestelmä koskee kotimarkkinatoimituksia ennakkoluvan haltijalle. Ennakkoluvan haltija voi pyytää pankilta kotimaisen remburssin avaamista kotimaisen toimittajan hyväksi. Pankki kirjaa lupaan suorassa tuonnissa ainoastaan sellaisten tavaroiden arvon ja määrän, jotka on hankittu kotimarkkinoilta tuonnin sijaan. Kotimainen toimittaja voi saada tiettyjä vientiin rinnastettavassa toiminnassa myönnettäviä etuja, joita selostetaan EXIM-policy 04–09 -asiakirjan 8.3 kohdassa (välitoimituksia / vientiin rinnastettavaa toimintaa koskevan AAS-järjestelmän soveltaminen, vientiin rinnastettavan toiminnan palautusjärjestelyt ja lopullisen valmisteveron palautus).
- (26) Pyynnön esittäjä sai tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla AAS-järjestelmästä etuja, jotka liittyivät tarkasteltavana olevaan tuotteeseen. Se hyötyi kahdesta alajärjestelmästä eli i) tosiasiallisen maastaviennin AAS-järjestelmästä ja ii) vientiin rinnastettavan toiminnan AAS-järjestelmästä. Näin ollen ei ole tarpeen määrittää tasoitustoimenpiteiden soveltamisen mahdollisuutta muiden, käyttämättömien alajärjestelmien suhteen.
- (27) Intian viranomaisten suorittamien tarkastusten helpottamiseksi ennakkoluvan haltija on laissa velvoitettu tekemään määrämuotoinen totuudenmukainen ja asianmukainen selvitys tullilta tuotujen / kotimarkkinoilta hankittujen tuotteiden kulutuksesta ja käytöstä (HOP I 04–09 -käsikirjan luvut 4.26 ja 4.30 ja lisäys 23) eli pitämään rekisteriä todellisesta kulutuksesta. Ulkopuolisen laillistetun tilintarkastajan / kustannusten ja töiden tarkastajan on varmennettava tämä rekisteri ja annettava todistus, jossa vahvistetaan, että määrätyt rekisterit ja niihin liittyvät tallenteet on tarkastettu ja että lisäyksen 23 mukaisesti toimitetut tiedot ovat kaikilta osin totuudenmukaiset ja asianmukaiset. Näitä määräyksiä sovelletaan kuitenkin vain aikaisintaan 13 päivänä toukokuuta 2005 myönnettyihin ennakkolupuihin. Ennen kyseistä päivämäärää myönnettyjen ennakkolupien tai ennakkolisenssien haltijoiden on noudatettava aiemmin sovellettuja varmennusvaatimuksia, eli niiden on tehtävä lisäyksen 18 (HOP I 02–07 -käsikirjan 4.30 kohdan ja lisäyksen 18) mukainen määrämuotoinen, totuudenmukainen ja asianmukainen selvitys tuotujen tuotteiden kulutuksesta ja käytöstä lisenssikohtaisesti.
- (28) Niiden alajärjestelmien osalta, joista pyynnön esittäjä hyötyi tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, eli tosiasiallinen maastavienti ja vientiin rinnastettava toiminta, Intian viranomaiset määräävät sekä tuonnin tullihelpotusten että vientivelvoitteiden määrästä ja arvosta, ja ne on kirjattu lupaan. Lisäksi vienti- ja tuontitietokellä viranomaiset kirjaavat vastaavat tapahtumat lupaan. Intian viranomaiset päättävät tämän järjestelmän mukaisesti tapahtuvan tuonnin määrän niin sanottujen SION-vakionormien perusteella. Useimmille tuotteille, myös tarkasteltavana olevalle tuotteelle, on olemassa SION-vakionormit, jotka on julkaistu HOP II 04–09 -käsikirjassa. PET-kalvoa ja väli- tuotteena olevia PET-granulaatteja koskevia SION-vakionormeja tarkistettiin viimeksi syyskuussa 2005.
- (29) Tuodut tuotantopanokset eivät ole siirrettävissä, ja ne on käytettävä tietyn vientituotteen valmistamiseen. Vientivelvoite on täytettävä lisenssin antamisen jälkeen ennalta määrättyssä määräajassa (24 kuukauden määräaika, jota voidaan pidentää kahdesti kuudella kuukaudella).
- (30) Edellä kuvattu järjestelmä ei ole muuttunut pyynnön esittäjän saamien tukien osalta edellisen, tammikuussa 2009 valmistuneen osittaisen välivaiheen tarkastelun jälkeen. Pynnön esittäjän tästä järjestelmästä saama tuki on kuitenkin pienentynyt huomattavasti, kuten johdanto-osan 39 kappaleessa esitetään.
- (31) Tässä välivaiheen tarkastelua koskevassa tutkimuksessa vahvistettiin, että Intian viranomaisten määräämiä tarkastusvaatimuksia ei noudatettu eikä testattu käytännössä. Pynnön esittäjällä ei ollut käytössä järjestelmää, jolla voitaisiin todentaa, mitä tuotantopanoksia vientituotteen valmistukseen käytettiin ja missä määrin, kuten FTP 2004–2009:ssä (lisäys 23) ja perusasetuksen liitteessä II olevan II kohdan 4 kohdassa edellytetään. Intian viranomaiset eivät koskaan tarkastaneet kulutusrekisteriä.
- (32) Syksyllä 2005 voimaantulleita muutoksia FTP 2004–2009:n hallinnossa (kulutusrekisteri on lähetettävä Intian viranomaisille lunastusmenettelyn yhteydessä) ei ole vielä sovellettu pyynnön esittäjän tapauksessa. Näin ollen kyseisen määräyksen todellista täytäntöönpanoa ei voitu tässä vaiheessa todentaa.
- d) *Päätelmät*
- (33) Vapautus tuontitulleista on perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan ja 3 artiklan 2 kohdan mukaista tukea eli Intian viranomaisten taloudellista tukea, josta on koitunut etua tutkituille viejille.
- (34) Lisäksi tosiasiallisen maastaviennin AAS-järjestelmä ja vientiin rinnastettavaa toimintaa koskeva AAS-järjestelmä ovat selkeästi oikeudellisesti vientituloksesta riippuvia, joten perusasetuksen 4 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti ne ovat erityisiä ja tasoitustoimenpiteiden alaisia. Yritys ei voi saada tukia näistä järjestelmistä ilman vientisitoumusta.

(35) Tässä tapauksessa sovellettua kahta alajärjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullipalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Kyseiset alajärjestelmät eivät ole perusasetuksen liitteessä I olevan i kohdan, liitteen II (palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) ja liitteen III (korvaavien tuotantopanosten palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) sääntöjen mukaisia. Intian viranomaiset eivät soveltaneet tehokkaasti uutta tai vanhaa tarkistusjärjestelmää tai -menettelyä varmistaakseen, käytettiinkö tuotantopanoksia vientituotteen tuotannossa ja missä määrin niitä siinä käytettiin (perusasetuksen liitteessä II olevan II kohdan 4 kohta ja korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelyjen osalta perusasetuksen liitteessä III olevan II kohdan 2 kohta). Tarkasteltavana olevan tuotteen SION-vakionormit eivät olleet riittävän tarkkoja. SION-vakionormeja ei voida itsessään pitää todellisen kulutuksen arviointiin soveltuvana tarkistusjärjestelmänä, koska Intian viranomaiset eivät voi kyseisten vakionormien perusteella arvioida riittävän tarkkaan sitä, millaisia tuotantopanostamääriä vientituotannossa on kulutettu. Intian viranomaiset eivät myöskään tehneet tosiasiallisesti käytettyihin tuotantopanoksiin perustuvaa lisätutkimusta, vaikka sellaista olisi tavallisesti vaadittava, kun käytössä ei ole tehokasta tarkastusjärjestelmää (perusasetuksen liitteessä II olevan II kohdan 5 kohta ja liitteessä III olevan II kohdan 3 kohta).

(36) Kyseiset kaksi alajärjestelmää mahdollistavat siis tasoitustoimenpiteiden käyttöön.

e) Tuen määrän laskeminen

(37) Koska sallittua tullipalautusjärjestelmää tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmää ei sovelleta, tasoitustoimenpiteiden alainen etu on tuotantopanosten tuonnista yleensä kannettavien tuontitullien koko palautettu määrä. Tässä yhteydessä on syytä tuoda esiin, että perusasetuksessa ei säädetä ainoastaan liiallisesta tuontitullien palauttamisesta johtuvasta tasoitustoimenpiteiden käyttöön otosta. Perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan ja liitteessä I olevan i alakohdan mukaan liiallinen tullipalautus voi oikeuttaa tasoitustoimenpiteiden käyttöön ottoa ainoastaan, jos perusasetuksen liitteen II ja III edellytykset täyttyvät. Kyseiset edellytykset eivät kuitenkaan täyttyneet tässä tapauksessa. Jos asianmukaista valvontamenettelyä ei näin ollen näytetä toteen, edellä mainittua tullipalautusjärjestelmiin sovellettavaa poikkeusta ei voida soveltaa, vaan sen sijaan sovelletaan tavanomaisesta sääntöä, jonka mukaan tasoitustullit määräytyvät maksamattomien tullien määrän (saamatta jääneen tulon) mukaan eikä oletetun liiallisen tullipalautuksen mukaan. Kuten perusasetuksen liitteessä II olevassa II kohdassa ja liitteessä III olevassa II kohdassa säädetään, kyseisenlaisen liiallisen palautuksen laskeminen ei ole tutkijaviranomaisen tehtävä. Perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan mukaan päinvastoin riittää, että tutkijaviranomainen toteaa, että on olemassa riittävä näyttö siitä, että tietty tarkastusjärjestelmä ei ole asianmukainen.

(38) AAS-järjestelmää käyttäneen pyynnön esittäjän tuen määrä laskettiin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjak-

solla kahden alajärjestelmän nojalla tuotujen raaka-aineiden kantamatta jääneiden tuontitullien (perustulli ja erityinen lisätulli) perusteella (osoittaja). Tuen saamisesta välttämättä aiheutuvat kustannukset vähennettiin tuen määrästä perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, jos sitä koskeva pyyntö oli perusteltu. Tuen määrä on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkasteltavana olevan tuotteen viennin liikevaihtoon (nimittäjä) tutkimusajanjaksolla, koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistituihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.

(39) Tämän järjestelmän osalta pyynnön esittäjälle vahvistettu tukiprosentti tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli 0,7 prosenttia.

3. Tuontitullien hyvitysjärjestelmä (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPBS)

a) Oikeusperusta

(40) DEPBS-järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus on EXIM-policy 04-09 -asiakirjan kohdassa 4.3 ja HOP I 04-09 -käsikirjan luvussa 4.

b) Tukikelpoisuus

(41) Tämän järjestelmän mukaista tukea voivat hakea valmistajaviejät ja kauppiasviejät.

c) DEPBS-järjestelmän käytännön toteutus

(42) Tukikelpoinen viejä voi hakea DEPBS-hyvityksiä, jotka lasketaan prosenttiosuutena järjestelmän mukaisesti vietyjen tuotteiden arvosta. Intian viranomaiset ovat vahvistaneet tällaiset DEPBS-prosenttiosuudet useimmille tuotteille, myös tarkasteltavana olevalle tuotteelle. Osuudet on määritetty SION-vakionormien perusteella, ja niissä otetaan huomioon tuonnin oletettu osuus vientituotteeseen käytetyistä tuotantopanoksista ja kyseisestä oletetusta tuonnista kannettu tulli riippumatta siitä, onko tuontitullit tosiasiallisesti maksettu vai ei.

(43) Yrityksen on tämän järjestelmän eduista hyötyäkseen harjoitettava vientiä. Vientihetkellä viejän on ilmoitettava Intian viranomaisille, että vienti tapahtuu DEPBS-järjestelmän mukaisesti. Tavaroiden vientiä varten Intian tulliviranomaiset antavat lähetyksenmenettelyn aikana viennin lähetyksiä asiakirjan. Asiakirjasta käy ilmi muun muassa kyseiselle vientitapahtumalle myönnettävä DEPBS-hyvitys. Tässä vaiheessa viejä tietää, kuinka suuren edun se saa. Sen jälkeen kun tulliviranomaiset ovat antaneet kyseisen asiakirjan, Intian viranomaiset eivät voi enää vaikuttaa DEPBS-hyvityksen myöntämiseen. DEPBS-prosenteista sovelletaan etua laskettaessa sitä, joka on voimassa vienti-ilmoituksen tekohetkellä.

- (44) DEPBS-hyvitykset ovat vapaasti siirrettävissä ja voimassa 12 kuukauden ajan niiden myöntämisestä. Näitä hyvityksiä voidaan käyttää minkä tahansa tuontirajoitusten alaan kuulumattomien tavaroiden, tuotantohyödykkeitä lukuun ottamatta, myöhemmin tapahtuvan tuonnin tullien maksamiseen. Hyvityksiä käyttäen tuodut tavarat voidaan myydä kotimarkkinoilla (jolloin niihin sovelletaan liikevaihtoveroa) tai käyttää muutoin.
- (45) DEPBS-hyvitysten hakemukset tehdään sähköisesti, ja ne voivat kattaa rajoittamattoman määrän vientitapahtumia. Tiukkoja määräaikoja ei tosiasiallisesti sovelleta. DEPBS:in hallinnointiin käytettävä sähköinen järjestelmä ei automaattisesti sulje pois vientitapahtumia, joissa ei noudateta HOP I 04–09 -käsikirjan luvussa 4.47 mainittuja määräaikoja. Lisäksi HOP I 04–09 -käsikirjan 9.3 kohdassa esitetään selvästi, että määräajan jälkeen jätetyt hakemukset voidaan aina hyväksyä pienellä virhemaksulla (10 prosenttia hyvityksestä).
- (46) Pyynnön esittäjän todettiin käyttäneen järjestelmää tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

d) DEPBS-järjestelmää koskevat päätelmät

- (47) DEPBS-järjestelmästä annetaan perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. DEPBS-hyvityksissä on kyse Intian viranomaisten taloudellisesta tuesta, sillä hyvitystä käytetään aikanaan tuontitullien maksamiseen, mikä vähentää Intian valtion tuloja tulleista, jotka muutoin kannettaisiin. DEPBS-hyvityksestä koituu etua viejälle, koska se lisää tämän maksuvalmiutta.
- (48) Lisäksi DEPBS-järjestelmä on oikeudellisesti vientituloksesta riippuva, joten perusasetuksen 4 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti se on erityistä ja tasoitustoimenpiteiden alaista.
- (49) Järjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Se ei ole perusasetuksen liitteessä I olevan i kohdan, liitteen II (palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) ja liitteen III (korvaavien tuotantopanosten palautuksen määrittely ja sitä koskevat

säännöt) tarkkojen edellytysten mukainen. Viejää ei veloiteta tosiasiallisesti käyttämään tullitta tuotuja tavaroita tuotantoprosessissa, eikä hyvityksen määrää lasketa tosiasiallisesti käytettyjen tuotantopanosten perusteella. Käytössä ei myöskään ole mitään järjestelmää tai menettelyä, jonka avulla voitaisiin tarkistaa, mitkä tuotantopanokset käytetään vientituotteen tuotannossa tai onko tuontitulleja palautettu liikaa perusasetuksen liitteessä I olevassa i kohdassa ja liitteissä II ja III tarkoitettulla tavalla. Viejä voi saada DEPBS-järjestelmän edut, vaikkei se toisi maahan lainkaan tuotantopanoksia. Edun saamiseen riittää pelkästään se, että kyseinen viejä vie tavaroita, eikä sen tarvitse osoittaa, että tuotantopanoksia on tuotu maahan. Näin ollen myös viejät, jotka hankkivat kaikki tuotantopanoksensa kotimarkkinoilta eivätkä tuo maahan mitään tuotantopanoksina käytettäviksi kelpavia tuotteita, voivat saada DEPBS-järjestelmän etuuksia.

e) Tuen määrän laskeminen

- (50) Perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan ja 5 artiklan sekä tätä järjestelmää varten asetuksessa (EY) N:o 367/2006 vahvistetun laskentamenetelmän mukaisesti tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen määrä laskettiin sen edun mukaan, joka vastaanottajalle todettiin koituneen tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Tässä yhteydessä katsottiin, että etu koituu vastaanottajalle sillä hetkellä, kun vientitapahtuma suoritetaan järjestelmän mukaisesti. Kyseisellä hetkellä Intian viranomaisten on siis luovuttava tulleista, ja tämä luopuminen on perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua taloudellista tukea. Intian viranomaiset eivät voi enää vaikuttaa tuen myöntämiseen sen jälkeen, kun tulliviranomaiset ovat antaneet viennin lähetyssasiakirjan, josta käy ilmi muun muassa kyseiselle vientitapahtumalle myönnettävä DEPBS-hyvitys. Lisäksi yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja kirjasi DEPBS-hyvitykset suoritusperusteella tulona tileihin.
- (51) Perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tuen saamisesta välttämättä aiheutuvat kustannukset vähennettiin näin määritellyistä hyvityksistä, jos oli esitetty perusteltu pyyntö, ja näin saatiin tuen määrä (osoittaja). Perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tuen määrä on suhteutettu tarkasteltavana olevan tuotteen viennin liikevaihtoon (nimittäjä) tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.
- (52) Tämän järjestelmän osalta pyynnön esittäjälle vahvistettu tukiprosentti tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli 5,1 prosenttia.

4. Tuotantohyödykkeiden tuonti etuustullein (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS)

a) Oikeusperusta

- (53) EPCGS-järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus on EXIM-policy 04-09 -asiakirjan luvussa 5 ja HOP I 04-09 -käsi-
kirjan luvussa 5.

b) Tukikelpoisuus

- (54) Tämän järjestelmän mukaista tukea voivat hakea valmistajaviejät ja kauppiasviejät, jotka ovat "sidoksissa" valmistajiin ja palveluntarjoajiin.

c) Käytännön toteutus

- (55) Tiettyihin vientivelvoitteisiin sitoutunut yritys voi tuoda tuotantohyödykkeitä (uusia ja huhtikuusta 2003 myös käytettyjä, enintään kymmenen vuotta vanhoja) alennettulla tullilla. Intian viranomaiset antavat tätä varten pyynnöstä maksullisen EPCGS-lisenssin. Huhtikuusta 2000 lähtien järjestelmässä on sovellettu alennettua 5 prosentin tuontitullia kaikkiin sen mukaisesti tuotuihin tuotantohyödykkeisiin. 31 päivään maaliskuuta 2000 saakka sovellettiin tosiasiallista 11 prosentin tullia (johon sisältyy 10 prosentin lisämaksu) ja erityisen arvokkaassa tuonnissa nollatullia. Vientivelvoitteen täyttämiseksi maahan tuotuja tuotantohyödykkeitä on käytettävä tietyn vientituotteiden määrän tuottamiseen tiettyä aikana.

- (56) EPCGS-lisenssin haltija voi hankkia tuotantohyödykkeet myös kotimarkkinoilta. Tällöin tuotantohyödykkeiden kotimarkkinoilla toimiva valmistaja voi tuoda tullitta maahan kyseisten tuotantohyödykkeiden valmistuksessa tarvittavia aineksia. Vaihtoehtoisesti kotimarkkinoilla toimiva valmistaja voi saada vientiin rinnastettavassa toiminnassa saatavat edut toimittaessaan tuotantohyödykkeitä EPCGS-lisenssin haltijalle.

- (57) Pyyntöä esittäjän todettiin käyttäneen tätä järjestelmää tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

d) EPCG-järjestelmää koskevat päätelmät

- (58) EPCGS-järjestelmästä annetaan perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. Tullinalennus on Intian viranomaisen taloudellista tukea, koska kyseinen etu vähentää Intian valtion tuloja tulleista, jotka muutoin kannettaisiin. Tullinalennuksesta koituu etua viejälle, koska tullien kantamatta jättäminen tuonnin yhteydessä lisää tämän maksuvalmiutta.

- (59) Lisäksi EPCGS-järjestelmä on oikeudellisesti vientituloksesta riippuva, koska lisenssejä ei voi saada ilman sitoumusta viedä tuotteita. Tämän vuoksi sen katsotaan olevan perusasetuksen 4 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti erityistä ja tasoitustoimenpiteiden alaista tukea.

- (60) Järjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Kuten perusasetuksen liitteessä I olevassa i kohdassa säädetään, tuotantohyödykkeet eivät kuulu tällaisten sallittujen järjestelmien piiriin, koska niitä ei kuluteta vientituotteiden tuotannossa.

e) Tuen määrän laskeminen

- (61) Tuen määrä laskettiin perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti tuotantohyödykkeiden tuonnissa kantamattomien tullien perusteella jakamalla se ajanjaksolle, joka vastaa näiden tuotantohyödykkeiden tavanomaista poistoaikaa kyseisellä teollisuudenalalla. Vakiintuneen käytännön mukaisesti näin laskettua tarkastelua koskevalle tutkimusajanjaksolle kohdennettua määrää on oikaistu lisäämällä siihen kyseisen ajanjakson korko, jotta se paremmin ilmentäisi ajan myötä saavutetun edun arvoa. Tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla Intiassa voimassa ollut kaupallista korkoa pidettiin soveltuvana korkona tähän tarkoitukseen. Perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tuen saamisesta välttämättä aiheutuvat kustannukset vähennettiin tästä määrästä, jos oli esitetty perusteltu pyyntö.

- (62) Pyyntöä esittäjä väitti, että EPCG-järjestelmän mukaisesti Khanvelissa sijaitsevassa yksikössä käytettäväksi tullitta tuodut tuotantohyödykkeet eivät ole enää käytössä ja että kyseisiin hyödykkeisiin liittyvää etua ei pitäisi sisällyttää osoittajaan. Tähän on todettava, että pyynnön esittäjä on jo saanut kyseisiin hyödykkeisiin liittyvää etua. Koska ei ole mitään todisteita siitä, ettei pyynnön esittäjällä enää ole kyseisiä hyödykkeitä ja ettei se tule niitä enää käyttämään, väite on hylättävä.

- (63) Tuen määrä on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti tarkasteltavana olevan tuotteen viennin liikevaihtoon (nimitäjä) tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.

- (64) Tämän järjestelmän osalta pyynnön esittäjälle vahvistettu tukiprosentti tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli 2,3 prosenttia.

5. Vientiluottojärjestelmä (Export Credit Scheme, ECS)

a) Oikeusperusta

- (65) Järjestelmää kuvataan yksityiskohtaisesti Intian keskuspankin (Reserve Bank of India, RBI) Master Circular DBOD -yleiskirjeessä nro DIR.(Exp).BC 01/04.02.02/2007–08 (rupia-/valuuttamääräiset vientiluotot) ja Master Circular DBOD -yleiskirjeessä nro DIR.(Exp).BC 09/04.02.02/2008–09 (rupia-/valuuttamääräiset vientiluotot), jotka on osoitettu kaikille Intian kaupallisille pankeille.

b) Tukikelpoisuus

- (66) Tämän järjestelmän mukaista tukea voivat hakea valmistajaviejät ja kauppiasviejät.

c) Käytännön toteutus

- (67) RBI asettaa tässä järjestelmässä sitovat enimmäistasot sekä Intian rupia- että ulkomaanvaluuttamääräisten vientiluottojen koroille, joita liikepankit voivat veloittaa viejiltä. ECS-järjestelmässä on kaksi alajärjestelmää: ennen vientiä sovellettava vientiluottojärjestelmä (Pre-Shipment Export Credit Scheme), joka kattaa viejälle tuotteiden oston, käsittelyn, valmistuksen, pakkaamisen ja/tai kuljetuksen rahoittamista varten ennen vientiä annetut luotot, ja viennin jälkeen sovellettava vientiluottojärjestelmä (Post-Shipment Export Credit Scheme), josta voi saada käyttö pääomalainoja vientisaamisten rahoittamiseen. RBI myös velvoittaa pankit osoittamaan tietyn määrän nettopankkiluotoistaan vientirahoitukseen.
- (68) Mainittujen RBI:n yleiskirjeiden ansiosta viejät voivat saada vientiluottoja puhtaasti markkinaehtojen mukaan annettavien tavanomaisten kaupallisten luottojen (käteisluktojen) korkoa edullisemmalla korolla. Korkotasojen ero voi olla pienempi erityisen luottokelpoisilla yrityksillä. Erityisen luottokelpoiset yritykset voivat saada vientiluottoja ja käteisluktoja samoin edellytyksin.
- (69) Pyynnön esittäjän todettiin käyttäneen tätä järjestelmää tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

d) ECS-järjestelmää koskevat päätelmät

- (70) Johdanto-osan 65 kappaleessa mainituissa Intian keskuspankin yleiskirjeissä vahvistetut ECS-luottojen edulliset korot voivat vaikuttaa alentavasti viejän korkokustannuksiin verrattuna puhtaasti markkinaolosuhteiden mukaan

määräytyviin korkokustannuksiin ja tässä tapauksessa antaa tällaiselle viejälle perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua etua. Vientirahoitus ei sinänsä ole kotimarkkinoille suuntautuvaa rahoitusta varmempaa. Sen riskejä pidetään itse asiassa yleensä suurempina, ja tiettyyn luottoon edellytettävistä vakuuksista päättäminen on rahoituskohteesta riippumatta kunkin kaupallisen pankin puhtaasti kaupallisessa harkinnassa. Eri pankkien korkotasojen erot johtuvat RBI:n politiikasta, jonka mukaan lainojen enimmäiskorot vahvistetaan yksilöllisesti kunkin kaupallisen pankin osalta.

- (71) Huolimatta siitä, että ECS-järjestelmässä näiden edullisten luottojen myöntäjinä ovat kaupalliset pankit, kyseessä on perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa tarkoitettu viranomaisen taloudellinen tuki. Tässä yhteydessä huomattakoon, ettei perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa eikä WTO:n tukia ja tasoitustuljeja koskevassa sopimuksessa edellytetä, että tuen antamisesta koituisi julkisia menoja eli että Intian viranomaiset maksaisivat kaupallisille pankeille korvauksen, vaan riittää, että valtio ohjaa perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan i, ii tai iii alakohdassa tarkoitettuja toimintoja. RBI on julkinen elin ja kuuluu siis perusasetuksen 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettuihin "viranomaisiin". Se on täysin valtion omistuksessa, se toteuttaa poliittisia tavoitteita kuten rahapolitiikkaa, ja sen johdon nimittää Intian valtio. RBI ohjaa yksityisiä elimiä perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa tarkoitettulla tavalla siten, että kaupallisia pankkeja sitovat muun muassa RBI:n yleiskirjeissä vahvistetut vientiluottojen enimmäiskorot sekä RBI:n määräykset siitä, että kaupallisten pankkien on osoitettava tietty määrä nettopankkiluotoistaan vientirahoitukseen. Määräys velvoittaa kaupalliset pankit toteuttamaan perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettuja toimia eli tässä tapauksessa antamaan edullisia vientiluottoja. Tällainen varojen suora siirto tiettyjen ehtojen mukaisten lainojen muodossa on yleensä valtiolle itselleen kuuluva tehtävä, eikä käytäntö tosiasiaa eroa valtioiden yleensä harjoittamasta toiminnasta (perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohda). Tukea pidetään erityisenä ja tasoitustoimenpiteiden alaisena, sillä edullisia korkoja myönnetään ainoastaan vientirahoitukseen, joten ne ovat oikeudellisesti vientituloksesta riippuvia perusasetuksen 4 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti.

e) Tuen määrän laskeminen

- (72) Tuen määrä on laskettu tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla käytettyjen vientiluottojen korkojen ja sellaisten korkojen määrien erotuksen perusteella, jotka pyynnön esittäjän olisi pitänyt maksaa tavanomaisista kaupallisista luotoista. Tuen määrä (osoittaja) on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson viennin kokonaisliikvaihtoon (nimittäjä), koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.

- (73) Tämän järjestelmän osalta pyynnön esittäjälle vahvistettu tukiprosentti tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli 0,2 prosenttia.

6. Kannustinjärjestelmä (PSI)

a) Oikeusperusta

- (74) Aiemmissa PET-kalvoa koskeneissa tutkimuksissa, myös siinä tarkastelua koskeneessa tutkimuksessa, jonka seurauksena asetuksella (EY) N:o 367/2006 otettiin käyttöön tällä hetkellä voimassa oleva lopullinen tasoitustulli, on tutkittu erilaisia Intian valtakunnallisia järjestelmiä, joissa on myönnetty kannustimia paikallisille yrityksille. Valtakunnallisista järjestelmistä käytetään yhteisesti nimitystä kannustinjärjestelmä (PSI), koska niihin voi liittyä erilaisia kannustimia. Tutkimuksessa vahvistettiin, että yrityksen oikeus järjestelmän mukaisiin etuihin on esitetty tukikelpoisuutta koskevassa todistuksessa.

- (75) Maharashtran osavaltion kannustinjärjestelmää on muutettu useita kertoja sen käyttöön ottamisen jälkeen. Pynnön esittäjä pystyy hyödyntämään vuoden 1993 kannustinjärjestelmää, ei sitä seuraavia järjestelmiä. Sen vuoksi tämän tapauksen yhteydessä on arvioitu ainoastaan vuoden 1993 kannustinjärjestelmää.

- (76) Länsi-Bengalin osavaltion liikevaihtoveron vapautusjärjestelmässä (Sales Tax Remission Scheme) voidaan myöntää vapautus valtakunnallisesta liikevaihtoverosta. Tutkimuksessa kävi ilmi, että pyynnön esittäjän hankinnat oli vapautettu (valtakunnallisesta) liikevaihtoverosta Länsi-Bengalin osavaltion kannustinjärjestelmän mukaisesti. Kyseisellä verosäännöksellä vapautetaan yhtiön kotimaan myynti liikevaihtoverosta (sekä paikallisesta että valtakunnallisesta liikevaihtoverosta).

b) Tukikelpoisuus

- (77) Jotta yritys olisi tukikelpoinen, sen on investoitava osavaltion vähemmän kehittyneille alueille joko perustamalla sinne uusi tuotantolaitos tai tekemällä suuria pääomainvestointeja olemassa olevan tuotantolaitoksen laajentamiseksi tai sen toiminnan monipuolistamiseksi. Tärkein peruste kannustimen määrää vahvistettaessa on sen alueen luokitus, jolla yritys sijaitsee tai jolle se aikoo sijoittautua, sekä investointien suuruus.

c) Käytännön toteutus

- (78) Liikevaihtoveron vapautusjärjestelmän mukaan määrättyjen yksikköjen ei tarvitse maksaa liikevaihtoveroa myynnistään. Määrätyt yksiköt on vastaavasti vapautettu liikevaihtoverosta saman järjestelmän mukaisesti tukikelpoiselta toimittajalta tehtyjen tavarahankintojen osalta.

Myyntiin liittyvän vapautuksen ei katsota tuottavan mitään etua määrättyille myyntiyrityksille, mutta hankintoihin liittyvä vapautus tuottaa etua määrättyille hankintayrityksille.

- (79) Maharashtran osavaltiossa ei enää ole mahdollista saada hankintoihin liittyvää liikevaihtoveron vapautusta (joka myönnettiin aiemmin Maharashtran osavaltion liikevaihtoveron vapautusta koskevan kannustinjärjestelmän mukaisesti). Huhtikuussa 2005 Maharashtran osavaltion sisäistä myyntiä koskeva liikevaihtoverolainsäädäntö korvattiin arvonlisäverojärjestelmällä. Koska pyynnön esittäjä ei ole vapautettu verosta, sen on pitänyt huhtikuusta 2005 alkaen maksaa raaka-aineista arvonlisävero.

d) Päätelmät

- (80) Maharashtran osavaltion vuoden 1993 kannustinjärjestelmässä pyynnön esittäjä sai vapautuksen valmiiden tuotteiden myynnistä perittävästä liikevaihtoverosta vasta tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, minkä vuoksi järjestelmän ei katsottu aiemmin tuoneen etua saajalle (asetuksen (EY) N:o 367/2006 johdanto-osan 114 kapale). Sen vuoksi todettiin, että pyynnön esittäjä ei saanut tasoitustoimenpiteiden alaista etua Maharashtran osavaltion vuoden 1993 kannustinjärjestelmästä.

- (81) Kannustinjärjestelmästä annetaan kuitenkin perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia niiden raaka-aineiden osalta, jotka pyynnön esittäjä osti Maharashtran osavaltion ulkopuolella sijaitsevilta yrityksiltä maksamatta niistä valtakunnallista liikevaihtoveroa. Vapautus liikevaihtoveron maksamisesta hankinnoista on taloudellista tukea, koska se vähentää valtion tuloja, jotka se muutoin saisi. Lisäksi vapautuksesta koituu etua yrityksille, koska se lisää niiden maksuvalmiutta.

- (82) PSI-järjestelmää voivat käyttää ainoastaan yritykset, jotka ovat investoineet jonkin Intian osavaltion lainkäyttövaltaan kuuluville tietyille määrättyille maantieteellisille alueille. Järjestelmää eivät voi hyödyntää näiden alueiden ulkopuolella sijaitsevat yritykset. Edun suuruus vaihtelee alueittain. Järjestelmä on sen vuoksi perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan ja 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti erityinen ja siksi tasoitustoimenpiteet mahdollistava.

e) Tuen määrän laskeminen

- (83) Liikevaihtoveron vapautuksen osalta tuen määrä laskettiin sellaisen liikevaihtoveron määrän perusteella, joka tavanomaisesti olisi kertynyt tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla mutta joka jäi kantamatta.

- (84) Tuen määrä (osoittaja) on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson viennin ja kotimaanmyynnin liikevaihtoon (nimittäjä), koska tuki ei ole riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.
- (85) Tämän järjestelmän osalta pyynnön esittäjälle vahvistettu tukiprosentti tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli 0,1 prosenttia.

7. Tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä

- (86) Pyyntö esittäjän osalta asetuksessa (EY) N:o 1124/2007, jolla muutettiin asetusta (EY) N:o 367/2006, tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien tukien määräksi arvo-osuutena ilmaistuna vahvistettiin 17,1 prosenttia.
- (87) Nyt tehdyssä osittaisessa välivaiheen tarkastelussa tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä arvo-osuutena ilmaistuna oli pyynnön esittäjän osalta 8,4 prosenttia seuraavassa esitetyn mukaisesti:

JÄRJESTELMÄ→	AAS (*)	DEPBS (*)	EPCGS (*)	ECS (*)	PSI	Yhteensä
YRITYS ↓	%	%	%	%	%	%
Jindal Poly Films Limited	0,7	5,1	2,3	0,2	0,1	8,4

(*) Tähdellä merkityt tuet ovat vientitukia.

- (88) Edellä esitetty huomioon ottaen päätellään, että asianomaisen vientiä harjoittavan tuottajan saaman tuen taso on alentunut.

8. Tasoitustoimenpiteet

- (89) Tutkimuksessa tutkittiin myös, voitiinko olosuhteiden muutosta tutkittujen järjestelmien osalta pitää pysyvänä. Useiden tekijöiden perusteella sen voitiin olettaa olevan pysyvä.
- (90) Ensinnäkin on huomattava, että tämän osittaisen välivaiheen tarkastelun havainnot ovat yhdenmukaisia niiden tuen määrien kanssa, jotka määritettiin viidelle intialaiselle PET-kalvon tuottajalle tammikuussa 2009 julkaisussa osittaisessa välivaiheen tarkastelussa, jossa tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien tukien määräksi vahvistettiin arvo-osuutena ilmaistuna 5,4–8,6 prosenttia.

Tämä osoittaa tiettyä vakautta tälle tuotteelle Intiassa myönnettävän tuen tasossa.

- (91) Toiseksi, vaikka aiemmassa tutkimuksessa etua myönnettiin eniten AAS-järjestelmästä, kyseisestä järjestelmästä saatava etu on vähentynyt merkittävästi tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, ja on olemassa näyttöä siitä, että suuntaus on jatkunut tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeen.
- (92) Edellä esitetyn perusteella vaikuttaa siltä, että pyynnön esittäjä saa jatkossakin tukia, joiden määrä on kuitenkin vähäisempi kuin aiemmassa osittaisesta välivaiheen tarkastelua koskevassa tutkimuksessa määritetty tukien määrä.
- (93) Koska on osoitettu, että pyynnön esittäjä saa huomattavasti vähemmän tukea kuin aikaisemmin ja tuen määrä todennäköisesti pysyy aiemmassa osittaisesta välivaiheen tarkastelua koskevassa tutkimuksessa määritettyä alhaisempana, toimenpiteen tasoa olisi muutettava vastaamaan uusia havaintoja.
- (94) Edellä esitetyn perusteella tasoitustulli olisi muutettava tässä osittaisessa välivaiheen tarkastelussa todetun uuden tukitason mukaiseksi, koska alkuperäisessä tukien vastaisessa tutkimuksessa määritetty vahinkomarginaali on edelleen suurempi.
- (95) Perusasetuksen 24 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009⁽¹⁾ 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti mihinkään tuotteeseen ei saa samanaikaisesti soveltaa sekä polkumyynni- että tasoitustulleja polkumyynnistä tai vientituesta johtuvan saman tilanteen korjaamiseksi. Koska pyynnön esittäjään kuitenkin sovelletaan, kuten edellä johdanto-osan 6 kappaleessa todetaan, tarkasteltavana olevan tuotteen osalta 0 prosentin polkumyynnitullia, kyseisiä säännöksiä ei sovelleta tässä tapauksessa.

- (96) On huomattava, että tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnissa niihin vientiä harjoittaviin tuottajiin, joita ei mainita erikseen asetuksen (EY) N:o 367/2006 1 artiklan 2 kohdassa, eli ”kaikkiin muihin yrityksiin” Intiassa tällä hetkellä sovellettavan tullin osalta tutkittuja järjestelmiä koskevat säännöt ja järjestelmien tasoitustoimenpiteiden alaisuus eivät ole muuttuneet suhteessa aiempaan tutkimukseen. Kyseisten yritysten tuki- ja tullitasoja ei siis ole syytä laskea uudelleen. Tämän vuoksi kaikkiin muihin yrityksiin kuin pyynnön esittäjään sovellettava tulli säilyy muuttumattomana,

⁽¹⁾ EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 367/2006 1 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäljempänä lueteltujen yritysten valmistamien tuotteiden vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen tasoitustulli on seuraava:

Yritys	Lopullinen tulli (%)	Taric-lisäkoodi
Ester Industries Limited, 75–76, Amrit Nagar, Behind South Extension Part-1, New Delhi 110 003, Intia	7,2	A026
Garware Polyester Limited, Garware House, 50-A, Swami Nityanand Marg, Vile Parle (East), Mumbai 400 057, Intia	5,4	A028
Jindal Poly Films Limited, 56 Hanuman Road, New Delhi 110 001, Intia	8,4	A030
MTZ Polyfilms Limited, New India Centre, 5th Floor, 17 Co-operage Road, Mumbai 400 039, Intia	8,7	A031
Polyplex Corporation Limited, B-37, Sector-1, Noida 201 301, Dist. Gautam Budh Nagar, Uttar Pradesh, Intia	8,6	A032
SRF Limited, Block C, Sector 45, Greenwood City, Gurgaon 122003, Haryana, Intia	5,4	A753
Uflex Limited, A-1, Sector 60, Noida 201 301 (U.P.), Intia	6,4	A027
Kaikki muut yritykset	19,1	A999”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 29 päivänä kesäkuuta 2010.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
E. ESPINOSA

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 580/2010,

annettu 29 päivänä kesäkuuta 2010,

lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta muun muassa Ukrainasta peräisin olevien silityslautojen tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 452/2007 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 ⁽¹⁾, jäljempänä "perusasetus", ja erityisesti sen 11 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen, jonka se on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY**1.1 Voimassa olevat toimenpiteet**

- (1) Neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 452/2007 ⁽²⁾, jäljempänä "alkuperäinen asetus", käyttöön lopullisen polkumyynnitullin muun muassa Ukrainasta peräisin olevien silityslautojen tuonnissa. Toimenpiteet muodostuvat 9,9 prosentin suuruudesta arvotullista.

1.2 Tarkastelupyyntö

- (2) Elokuussa 2008 komissio sai perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaista osittaista välivaiheen tarkastelua, jäljempänä "välivaiheen tarkastelu", koskevan pyynnön. Pyyntöä täydennettiin joulukuussa 2008. Pyyntö oli rajattu polkumyynnin tarkasteluun, ja sen esitti Ukrainassa toimiva vientiä harjoittava tuottaja Eurogold Industries Ltd., jäljempänä "pyynnön esittäjä". Pynnön esittäjä oli toiminut yhteistyössä tutkimuksessa, joka johti alkuperäisessä asetuksessa esitettyihin havaintoihin ja päätelmiin, jäljempänä "alkuperäinen tutkimus". Pynnön esittäjään, joka on ainoa tiedossa oleva tarkasteltavana olevaa tuotetta vievä tuottaja Ukrainassa, sovellettava polkumyynnitulli on 9,9 prosenttia.
- (3) Pynnön esittäjä väitti pyynnössään, että olosuhteet, joiden perusteella toimenpiteet oli otettu käyttöön, olivat muuttuneet ja että muutokset olivat luonteeltaan pysyviä. Pynnön esittäjä toimitti alustavaa näyttöä siitä, että polkumyynnin vaikutusten korjaaminen ei enää edellytä nykytasaisen toimenpiteen soveltamista.

1.3 Tarkastelun vireillepano

- (4) Neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan komissio päätti, että osittaisen välivaiheen tarkastelun vireille panemiseksi oli olemassa riittävä näyttö, minkä vuoksi komissio aloitti perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti polkumyynnitä koskevan tarkastelun pyynnön esittäjän osalta. Komissio julkaisi *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 9 päivänä huhtikuuta 2009 menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen ⁽³⁾, jäljempänä "menettelyn aloittamista koskeva ilmoitus", ja aloitti tutkimuksen.

1.4 Tarkasteltavana oleva tuote ja samankaltainen tuote

- (5) Välivaiheen tarkastelussa tarkasteltavana oleva tuote on sama kuin alkuperäisessä tutkimuksessa, eli Ukrainasta peräisin olevat silityslaudat, jotka kuuluvat nykyisin CN-koodeihin ex 3924 90 00, ex 4421 90 98, ex 7323 93 90, ex 7323 99 91, ex 7323 99 99, ex 8516 79 70 ja ex 8516 90 00, riippumatta siitä, ovatko ne vapaasti seisovia vai ei ja ovatko ne höyrynimutoiminnolla ja/tai lämpötoiminnolla ja/tai puhallustoiminnolla varustettuja vai ei, hihalaudat ja silityslaudan oleelliset osat eli jalat, päällinen ja silitysrautateline mukaan lukien.
- (6) Ukrainassa valmistettu ja myytävä tuote sekä unioniin vietävä tuote ovat fyysisiltä ja teknisiltä perusominaisuuksiltaan sekä käyttötarkoituksiltaan samanlaisia, minkä vuoksi niitä on pidettävä perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuina samankaltaisina tuotteina.

1.5 Asianomaiset osapuolet

- (7) Komissio ilmoitti välivaiheen tarkastelun vireillepanosta virallisesti unionin tuotannonalalle, pyynnön esittäjälle ja viejämään viranomaisille. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää kantansa kirjallisesti ja tulla kuuluisiksi.
- (8) Komissio lähetti pyynnön esittäjälle kyselylomakkeen, jonka tämä palautti täytettynä asetetussa määräajassa. Komissio pyrki tarkistamaan kaikki polkumyynnin määrittelymisen kannalta tarpeellisina pitämänsä tiedot, ja pyynnön esittäjän toimitiloihin tehtiin tarkastuskäynti:

— Eurogold Industries Ltd., Zhitomir, Ukraina

— ja siihen etuyhteydessä oleva yritys Eurogold Service Zumbühl & Co., Zug, Sveitsi, jäljempänä "EGS".

⁽¹⁾ EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ EUVL L 109, 26.4.2007, s. 12.

⁽³⁾ EUVL C 85, 9.4.2009, s. 28.

1.6 Tutkimusajanjakso

- (9) Tutkimus katsoi 1 päivän tammikuuta 2008 ja 31 päivän joulukuuta 2008 välisen ajanjakson, jäljempänä "tutkimusajanjakso".

2. TUTKIMUKSEN TULOKSET

2.1 Normaaliarvo

- (10) Normaaliarvon määrittämiseksi tutkittiin aluksi, oliko pyynnön esittäjän samankaltaisen tuotteen kokonaismyynti kotimarkkinoilla riippumattomille asiakkaille edustavaa verrattuna unioniin suuntautuvan vientimyyntin kokonaismäärään. Perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti kotimarkkinamyynnin katsotaan olevan edustavaa, jos sen kokonaismäärä on vähintään 5 prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaismyyntimäärästä unioniin. Todettiin, että pyynnön esittäjän samankaltaisen tuotteen kokonaismyynti kotimarkkinoilla oli edustava.
- (11) Kaikkien pyynnön esittäjän kotimarkkinoillaan myymien ja unioniin vietäväksi myydyin tuotelajin kanssa suoraan vertailukelpoiseksi todettujen tuotelajien osalta tutkittiin, oliko kotimarkkinamyynni ollut riittävän edustavaa perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tietyn tuotelajin kotimarkkinamyynniä pidettiin riittävän edustavana, jos sen myynti kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille tutkimusajanjakson aikana oli vähintään 5 prosenttia unioniin viedyn vastaavan tuotelajin kokonaismyyntimäärästä.
- (12) Tutkimuksessa selvitettiin myös, voitiinko kunkin tuotelajin kotimarkkinamyynnin katsoa tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Tätä varten määritettiin tarkasteltavana olevan tuotteen kunkin viedyn tuotelajin osalta, kuinka suuri osuus riippumattomille asiakkaille kotimarkkinoilla suuntautuneesta myynnistä oli ollut kannattavaa tutkimusajanjakson aikana.
- (13) Niille tuotelajeille, joilla yli 80 prosenttia kotimarkkinoiden myynnistä ylitti kustannukset ja joiden painotettu keskimääräinen myyntihinta oli sama tai suurempi kuin yksikkökohtainen tuotantokustannus, määritettiin normaaliarvo tuotelajeittain kyseisen lajin koko myynnin tosiasiallisten kotimarkkinahintojen painotettuna keskiarvona riippumatta siitä, oliko myynti kannattavaa vai ei.
- (14) Jos tuotelajin kokonaismyyntimäärästä enintään 80 prosenttia oli kannattavaa tai jos kyseisen tuotelajin painotettu keskimääräinen myyntihinta oli yksikkökohtaisia tuotantokustannuksia alempi, normaaliarvon perustana käytettiin tosiasiallista kotimarkkinahintaa, joka laskettiin määrittämällä yksinomaan kyseisen tuotelajin kannattavan kotimarkkinamyynnin painotettu keskimääräinen myyntihinta tutkimusajanjaksolla.

- (15) Jos normaaliarvon määrittämiseen ei voitu käyttää pyynnön esittäjän myymän tietyn tuotelajin kotimarkkinahintoja, se muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
- (16) Perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaista normaaliarvoa määritettäessä myynti-, hallinto- ja muita kustannuksia sekä voittoa varten lisätyt määrät perustuivat perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan johdantolauseen mukaisesti tosiasialliseen tietoon, joka pohjautuu pyynnön esittäjän samankaltaisen tuotteen tuotantoon ja myyntiin tavanomaisessa kaupankäynnissä.
- (17) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen pyynnön esittäjä esitti, että normaaliarvon muodostamisessa käytetty myyntikustannuksien, hallinnollisten kulujen ja muiden kustannuksien prosenttiosuus ei vastannut tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneen kotimarkkinamyynnin prosenttiosuutta, minkä seurauksena tietyt laskennalliset normaaliarvot oli tässä suhteessa arvioitu todellista suuremmiksi.
- (18) Väitettä tarkasteltiin, mutta se todettiin perusteettomaksi, koska käytetty myyntikustannuksien, hallinnollisten kulujen ja muiden kustannuksien prosenttiosuus on sama kuin ilmoitetun kotimarkkinamyynnin ja pysyy samana tapahtuipa myynti tavanomaisessa kaupankäynnissä tai ei, koska se ilmaistaan prosentteina liikevaihdosta. Siksi tämä väite hylätään.

2.2 Vientihinta

- (19) Pynnön esittäjän vienti unionin riippumattomille asiakkaille tapahtui joko suoraan tai Sveitsissä sijaitsevan siihen etuyhteydessä olevan yrityksen EGS:n kautta.
- (20) Kun tuotetta vietiin unionissa toimiville riippumattomille asiakkaille suoraan, vientihinnat määritettiin tarkasteltavana olevasta tuotteesta tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti.
- (21) Kun vienti tapahtui pyynnön esittäjään etuyhteydessä olevan yrityksen eli EGS:n kautta, joka hoiti kaikki etuyhteydessä olevan tuojan toimet eli tuotteiden luovuttamista vapaaseen liikkeeseen unionissa koskevat tuontitoimet, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti sen hinnan perusteella, jolla maahantuodut tuotteet jälleenmyytiin riippumattomalle ostajalle ensimmäisen kerran. Tätä varten tehtiin kaikkien tuonnin ja jälleenmyynnin välillä aiheutuneiden kustannusten sekä ja kertyneen voiton huomioon ottamiseksi oikaisuja, jotta luotettava vientihinta voitiin määrittää. Tätä varten ja riippumattomilta maahantuojilta saatavan kertynyttä voittoa koskevan uuden tiedon puuttuessa käytettiin samaa voittoprosenttia kuin alkuperäisessä tutkimuksessa.

- (22) Perusasetuksen 11 artiklan 10 kohdan nojalla pyynnön esittäjä väitti, että jos vientihinta määritetään perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti, maksettua polkumyyntitullia ei pitäisi vähentää kustannuksena, koska se hänen mukaansa siirretään asianmukaisesti jälleenmyyntihintoihin.
- (23) Tämän vuoksi tutkittiin väitettä tukeva näyttö, joka muodostuu eri myyntihintalaskelmista. Kyseiset laskelmat koskivat kuitenkin ainoastaan joitakin tutkimusajanjakson aikana myytyjä malleja ja osoittivat, että myyntihinnassa ei aina otettu polkumyyntitullia täysin huomioon. Näin ollen laskelmat eivät ratkaisevasti todistaneet, että polkumyyntitulli olisi siirtynyt jälleenmyyntihintoihin. Tällä perusteella väite hylättiin, ja kun määriteltiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti EGS:n kautta tapahtuneen, unioniin suuntautuneen myynnin vientihintaa, polkumyyntitulli vähennettiin kustannuksena.
- (24) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen pyynnön esittäjä esitti väitteensä uudelleen. Väitteen tueksi ei kuitenkaan esitetty uutta näyttöä tai perusteluja. Siksi tämä väite hylätään.

2.3 Vertailu

- (25) Normaaliarvoa ja vientihintaa verrattiin vapaasti tehtaalla-tasolla. Normaaliarvon ja vientihinnan tasapuolisen vertailun varmistamiseksi otettiin asianmukaisesti oikaisujen muodossa huomioon kuljetus-, pakkaus- ja luottokustannukset sekä palkkiot perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti, jos se oli tarpeellista ja perusteltua.
- (26) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen tuli esiin tiettyjen pakkauskustannuksia koskevien oikaisujen virheellisestä valuutan muuntamisesta johtuva laskuvirhe. Virhe korjattiin ja polkumyyntimarginaalia koskevia laskelmia tarkastettiin.
- (27) Lisäksi päätelmien ilmoittamisen jälkeen pyynnön esittäjä väitti, että normaaliarvoa muodostettaessa ilmoitettuja oikaisuja, jotka koskevat muussa kuin tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtunutta kotimarkkinamyyntiä, ei pitäisi ottaa huomioon, vaan kyseisen tuotelajin muun myynnin puuttuessa olisi hyödynnettävä muiden tuotelaajien tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuvaa myyntiä koskevaa oikaisujen keskiarvoa, koska vain jälkimmäinen vastaa myynti-, hallinto- ja muihin kustannuksiin sisältyneitä kustannuksia, joita käytettiin normaaliarvon muodostamiseen.
- (28) Väite tutkittiin, mutta sitä ei hyväksytty, koska oikaisuja käytetään ainoastaan vertailutarkoituksiin ja ne vastaavat tavallisesti jokaisen liiketoimen tosiasiallisia kustannuksia, joten ne ovat objektiivinen tekijä eivätkä näin ollen ole

riippuvaisia siitä, tapahtuuko lopullinen myynti tavanomaisessa kaupankäynnissä vai ei.

- (29) Lisäksi väitettä tutkittaessa todettiin, että normaaliarvojen muodostamisessa oli käytetty virheellisiä oikaisuja niiden tuotelaajien osalta, joita ei myyty kotimarkkinoilla. Tämä korjattiin käyttämällä kaiken kotimarkkinamyynnin oikaisujen keskiarvoa, ja laskelmaa muutettiin vastaavasti. Pynnön esittäjä väitti, että luottokustannusten oikaisu olisi myönnettävä kyseisille tuotelaajille, koska luottokustannukset oli sisällytetty normaaliarvon muodostamiseen käytettyihin myynti-, hallinto- ja muihin kustannuksiin. Väite hylättiin, koska kyseisiä tuotelaajeja ei tosiasiasa myyty kotimarkkinoilla, minkä vuoksi niiden maksun siirtämisestä ei ollut näyttöä. Tältä osin todetaan, että luottokustannusoikaisu ei perustu tosiasiallisiin maksuehtoihin ja kustannuksiin vaan myyntihetkellä soveltuihin maksuehtoihin perustuvaan vaihtoehtokustannukseen.

2.4 Polkumyyntimarginaali

- (30) Tarkasteltavana olevan tuotteen kunkin tuotelajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrattiin perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti vastaavan tuotelajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan. Vertailu osoitti, että polkumyyntiä esiintyi.
- (31) Pynnön esittäjän polkumyyntimarginaali ilmaistuna prosentteina vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -hinnasta on 7 prosenttia.
- (32) Perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti tutkittiin myös, voidaanko muutoksia perustellusti pitää pysyvinä.
- (33) Pynnön esittäjän ja siihen etuyhteydessä olevan yrityksen myyntikanavien rakenneuudistus koskee nyt suurinta osaa sen myyntiä, ja sitä voidaan pitää pitkäkestoisena. Näin ollen tämän välivaiheen tarkastelun vireillepanoon johtaneet olosuhteet eivät todennäköisesti muutu lähitulevaisuudessa tavalla, joka vaikuttaisi välivaiheen tarkastelun päätelmiin. Lisäksi tutkimuksessa ei tullut esille mitään, mikä olisi osoittanut, että uudet olosuhteet eivät ole pysyviä. Tämän vuoksi katsotaan, että olosuhteiden muutokset ovat pysyviä.

3. POLKUMYYNNIN VASTAISET TOIMENPITEET

- (34) Alkuperäisessä tutkimuksessa todettiin, että pyynnön esittäjä oli ainoa Ukrainassa toimiva silyslautojen vientiä harjoittava tuottaja. Menetelmää, jolla määritettiin pyynnön esittäjään sovellettava polkumyyntimarginaali, käytettiin tämän vuoksi määrittämään keneen tahansa Ukrainassa toimivaan tarkasteltavana olevan tuotteen vientiä harjoittavaan tuottajaan sovellettava polkumyyntimarginaali.

(35) Näin ollen tarkastelua koskevan tutkimuksen tulosten perusteella katsotaan aiheelliseksi muuttaa Ukrainasta peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnissa sovellettavan polkumyyntitullin määräksi 7,0 prosenttia.

(36) Asianomaisille osapuolille ilmoitettiin niistä keskeisistä tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella ehdotettaisiin polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta muun muassa Ukrainasta peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnissa annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 452/2007 muuttamista, ja niille annettiin mahdollisuus esittää huomautuksensa. Niiden huomautukset on otettu tässä asetuksessa soveltuvien osin asianmukaisesti huomioon,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 452/2007 1 artiklan 2 kohdassa olevan taulukon kaikkia ukrainalaisia yrityksiä koskeva kohta seuraavasti:

"Ukraina	Kaikki yritykset	7,0	—"
----------	------------------	-----	----

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 29 päivänä kesäkuuta 2010.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
E. ESPINOSA

KOMISSIO ASETUS (EU) N:o 581/2010,
annettu 1 päivänä heinäkuuta 2010,
enimmäistiheydestä, jolla olennaiset tiedot on kopioitava ajoneuvoyksiköistä ja kuljettajakorteista
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 3821/85 ja (EY) N:o 2135/98 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 kumoamisesta 15 päivänä maaliskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 561/2006⁽¹⁾ ja erityisesti sen 10 artiklan 5 kohdan c alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Ajoneuvoyksikköön ja kuljettajakorttiin tallennetut tiedot on tarpeen kopioida säännöllisesti, jotta voidaan tehokkaasti valvoa, että kuljettaja ja yritys noudattavat asetuksessa (EY) N:o 561/2006 vahvistettuja ajo- ja lepoaikoja koskevia säännöksiä.
- (2) Tieliikenneyhteyksiä koskevien edellytysten yhdenmukaistamista kaikkialla unionissa voidaan edistää vahvistamalla enimmäistiheys, jolla olennaiset tiedot on kopioitava ajoneuvoyksiköistä ja kuljettajakorteista.
- (3) Tietojen kopioinnin enimmäistiheyden määrittämiseksi olisi otettava huomioon ainoastaan päivät, joiden osalta toimintoja on tallennettu.
- (4) Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokaakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY⁽²⁾ sovelletaan tämän asetuksen mukaisesti tapahtuvaan henkilötietojen käsittelyyn.

- (5) Yritysten hallinnollisten rasitteiden vähentämiseksi on aiheellista määritellä kopioitavat olennaiset tiedot.

- (6) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3821/85⁽³⁾ 18 artiklan 1 kohdalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Tässä asetuksessa säädetään enimmäistiheydestä, jolla olennaiset tiedot on kopioitava ajoneuvoyksiköistä ja kuljettajakortista asetuksen (EY) N:o 561/2006 10 artiklan 5 kohdan a alakohdan i alakohdan soveltamiseksi.

2. Tässä asetuksessa "olennaisilla tiedoilla" tarkoitetaan digitaalisen ajopiirturin tallentamia kaikkia muita tietoja kuin yksityiskohtaisia nopeustietoja.

3. Enimmäistiheys, jolla olennaiset tiedot on kopioitava, on enintään:

- a) 90 päivää ajoneuvoyksikön osalta; ja
- b) 28 päivää kuljettajakortin osalta.

4. Olennaiset tiedot on kopioitava siten, että mitään tietoja ei pääse häviämään.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan sen julkaisemista seuraavasta 90. päivästä alkaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Brysselissä 1 päivänä heinäkuuta 2010.

Komission puolesta
José Manuel BARROSO
Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EUVL L 102, 11.4.2006, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽³⁾ EYVL L 370, 31.12.1985, s. 8.

**KOMISSION ASETUS (EU) N:o 582/2010,
annettu 1 päivänä heinäkuuta 2010,
kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetusten (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 1182/2007 soveltamissäännöistä hedelmä- ja vihannsalalla 21 päivänä joulukuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1580/2007 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 138 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Asetuksessa (EY) N:o 1580/2007 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XV olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1580/2007 138 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 2 päivänä heinäkuuta 2010.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 1 päivänä heinäkuuta 2010.

*Komission puolesta
puheenjohtajan nimissä*

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 350, 31.12.2007, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	MA	56,2
	MK	36,4
	TR	50,2
	ZZ	47,6
0707 00 05	MK	45,6
	TR	121,6
	ZZ	83,6
0709 90 70	TR	103,7
	ZZ	103,7
0805 50 10	AR	79,8
	TR	97,3
	UY	91,0
	ZA	98,0
	ZZ	91,5
0808 10 80	AR	102,2
	BR	70,8
	CA	118,4
	CL	113,8
	CN	84,3
	NZ	122,9
	US	162,8
	ZA	98,8
	ZZ	109,3
0809 10 00	TR	234,1
	ZZ	234,1
0809 20 95	TR	307,6
	ZZ	307,6
0809 30	AR	133,5
	TR	158,2
	ZZ	145,9
0809 40 05	AU	258,9
	IL	210,4
	US	110,3
	ZZ	193,2

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

PÄÄTÖKSET

KOMISSION PÄÄTÖS,

annettu 18 päivänä kesäkuuta 2010,

Euroopan unionin rahoitusosuudesta vuonna 2010 eräiden jäsenvaltioiden kansallisille ohjelmille kalatalousalan tietojen keruuta, hallintaa ja käyttöä varten

(tiedoksiannettu numerolla K(2010) 3797)

(2010/369/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanoa ja kansainvälisen merioikeuden alaa koskevista yhteisön rahoitus-toimenpiteistä 22 päivänä toukokuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 861/2006 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 24 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 861/2006 säädetään edellytyksistä, joilla jäsenvaltiot voivat saada Euroopan unionin rahoitusosuuden menoihin, jotka ovat aiheutuneet tietojen keruuta ja hallintaa koskevista kansallisista ohjelmista.
- (2) Ohjelmat on laadittava kalatalousalan tietojen keruuta, hallintaa ja käyttöä koskevista yhteisön puitteista sekä yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevien tieteellisten lausuntojen tukemisesta 25 päivänä helmikuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 199/2008 ⁽²⁾ ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 199/2008 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 14 päivänä heinäkuuta 2008 annetun komission asetuksen (EY) N:o 665/2008 ⁽³⁾ mukaisesti.
- (3) Belgia, Bulgaria, Tanska, Saksa, Viro, Irlanti, Kreikka, Espanja, Italia, Kypros, Latvia, Liettua, Malta, Puola, Portugali, Romania, Slovenia ja Suomi ovat toimittaneet kansalliset ohjelmansa vuosille 2009 ja 2010 asetuksen (EY) N:o 199/2008 4 artiklan 4 ja 5 kohdan mukaisesti. Ohjelmat on hyväksytty vuonna 2009 asetuksen (EY) N:o 199/2008 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
- (4) Kyseiset jäsenvaltiot ovat esittäneet vuosien 2009 ja 2010 lopulliset vuotuiset talousarvioennusteet neuvoston asetuksen (EY) N:o 861/2006 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 3 päivänä marras-

kuuta 2008 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1078/2008 ⁽⁴⁾ 2 artiklan mukaisesti. Komissio on arvioinut jäsenvaltioiden vuotuiset talousarvioennusteet asetuksen (EY) N:o 1078/2008 4 artiklan mukaisesti ottamalla huomioon asetuksen (EY) N:o 199/2008 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksytyt kansalliset ohjelmat.

- (5) Asetuksen (EY) N:o 1078/2008 5 artiklassa säädetään, että komissio hyväksyy vuotuisen talousarvioennusteen ja päättää Euroopan unionin kullekin kansalliselle ohjelmalle myöntämästä vuotuisesta rahoitusosuudesta asetuksen (EY) N:o 861/2006 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ja vuotuisen talousarvioennusteiden asetuksen (EY) N:o 1078/2008 4 artiklassa tarkoitetun arvioinnin tulosten perusteella.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 861/2006 24 artiklan 3 kohdan b alakohdassa säädetään, että rahoitusosuuden määrä vahvistetaan komission päätöksessä. Kyseisen asetuksen 16 artiklassa säädetään, että perustietojen keruuseen liittyvien Euroopan unionin rahoitustoimenpiteiden osalta rahoituksen määrä voi olla enintään 50 prosenttia tietojen keruu-, hallinnointi- ja käyttöohjelman toteuttamisesta jäsenvaltioille aiheutuneista kustannuksista. Asetuksen 24 artiklan 2 kohdassa säädetään, että etusijalle asetetaan toimet, jotka ovat sopivimpia yhteistä kalastuspolitiikkaa varten tarvittavien tietojen keruun parantamiseksi.
- (7) Tämä päätös on Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 ⁽⁵⁾ 75 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu rahoituspäätös.
- (8) Tässä päätöksessä säädetty toimenpiteet ovat kalastuksen ja vesiviljelyalan komitean lausunnon mukaiset,

⁽¹⁾ EUVL L 160, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 60, 5.3.2008, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 186, 15.7.2008, s. 3.

⁽⁴⁾ EUVL L 295, 4.11.2008, s. 24.

⁽⁵⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kullekin jäsenvaltiolle vuonna 2010 kalatalousalan tietojen keruuta, hallintaa ja käyttöä varten myönnettävän Euroopan unionin rahoitusosuuden enimmäismäärä ja unionin rahoitusosuuden määrä vahvistetaan liitteessä.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 18 päivänä kesäkuuta 2010.

Komission puolesta

Maria DAMANAKI

Komission jäsen

LIITE

KANSALLISET OHJELMAT 2009–2010

TUKIKELPOISET MENOT JA UNIONIN RAHOITUSOSUUDEN ENIMMÄISMÄÄRÄ VUONNA 2010

(EUR)

Jäsenvaltio	Tukikelpoiset menot	Unionin rahoitusosuuden enimmäismäärä (50 %)
Belgia	1 649 816,00	824 908,00
Bulgaria	404 210,00	202 105,00
Tanska	6 001 601,00	3 000 800,50
Saksa	6 470 425,00	3 235 212,50
Viro	618 043,00	309 021,50
Irlanti	6 954 948,00	3 477 474,00
Kreikka	4 307 365,00	2 153 682,50
Espanja	15 144 263,00	7 572 131,50
Italia	6 956 797,00	3 478 398,50
Kypros	575 033,00	287 516,50
Latvia	318 109,00	159 054,50
Liettua	219 792,00	109 896,00
Malta	600 263,00	300 131,50
Puola	1 141 259,00	570 629,50
Portugali	3 476 673,00	1 738 336,50
Romania	584 788,00	292 394,00
Slovenia	211 015,00	105 507,50
Suomi	1 595 842,00	797 921,00
YHTEENSÄ	57 230 242,00	28 615 121,00

KOMISSION PÄÄTÖS,
annettu 1 päivänä heinäkuuta 2010,
lisämerelläolopäivien myöntämisestä Espanjalle ICES-alueille VIII c ja IX a Cádizinlahtea lukuun
ottamatta

(tiedoksiannettu numerolla K(2010) 4330)

(Ainoastaan espanjankielinen teksti on todistusvoimainen)

(2010/370/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla sovelletaan saalisrajoituksia, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2009 16 päivänä tammikuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 43/2009 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen liitteessä II B olevan 9 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 43/2009 liitteessä II B olevassa 7 kohdassa vahvistetaan niiden päivien lukumäärä, joina kokonaispituudeltaan vähintään 10 metriä pitkä yhteisön kalastusalue, jolla on silmäkooltaan vähintään 32 millimetrin trooleja, ankkuroituja kierrenuottia ja vastaavia pyydyksiä sekä silmäkooltaan vähintään 60 millimetrin verkkoja tai pohjasiimoja, saa enintään olla ICES-alueilla VIII c ja IX a, Cádizinlahtea lukuun ottamatta, 1 päivän helmikuuta 2009 ja 31 päivän tammikuuta 2010 välisenä aikana.
- (2) Liitteessä II B olevassa 9 kohdassa komissiolle annetaan valtuudet myöntää 1 päivän tammikuuta 2004 jälkeen toteutetun kalastustoiminnan pysyvän lopettamisen perusteella lisämäärä päiviä, joina alus voi olla tietyllä maantieteellisellä alueella, kun sillä on mukanaan mainitun kaltaisia pyydyksiä.
- (3) Espanja toimitti 11 päivänä marraskuuta 2009 tietoja, joiden mukaan 12 kalastusalueesta on lopettanut kalastus-

toiminnan 1 päivän tammikuuta 2004 jälkeen. Ottaen huomioon toimitetut tiedot ja liitteessä II B olevassa 9.1 kohdassa vahvistettu laskentatapa Espanjalle olisi 1 päivän helmikuuta 2009 ja 31 päivän tammikuuta 2010 väliseksi ajaksi myönnettävä yhdeksän merelläolopäivää lisää aluksille, joilla on mukanaan samassa liitteessä olevassa 3 kohdassa tarkoitettuja pyydyksiä.

- (4) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat kalastuksen ja vesiviljelyn hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Niiden päivien lukumääräksi, joina Espanjan lipun alla purjehtiva kalastusalue, jolla on mukanaan asetuksen (EY) N:o 43/2009 liitteessä II B olevassa 3 kohdassa mainittu pyydys ja johon ei sovelleta mitään mainitun liitteen 7.2 kohdassa lueteltuja erityisedellytyksiä, saa olla ICES-alueilla VIII c ja IX a, Cádizinlahtea lukuun ottamatta, mainitun liitteen taulukon I mukaisesti, muutetaan 184 päivää vuodessa.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Espanjan kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 1 päivänä heinäkuuta 2010.

Komission puolesta

Maria DAMANAKI

Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 22, 26.1.2009, s. 1.

OIKAISUJA**Oikaistaan komission päätös (EY) N:o 567/2009, tehty 9 päivänä heinäkuuta 2009, ekologisista arviointiperusteista yhteisön ympäristömerkin myöntämiseksi tekstiilituotteille**

(Euroopan unionin virallinen lehti L 197, 29. heinäkuuta 2009)

Sivulla 75, liitteessä olevassa 8.2 kohdassa:

korvataan: "Polyesterin polymeroinnin ja kuidun tuotannon aikana ilmaan joutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen, mukaan lukien hajapäästöt, jotka on mitattu sen prosessin aikana, josta ne aiheutuvat, on vuotuisena keskiarvona ilmaistuna oltava alle 1,2 milligramma tuotettua polyesterihartsikiloa kohden. (Haihtuvilla orgaanisilla yhdisteillä tarkoitetaan kaikkia orgaanisia yhdisteitä, joiden höyrynpaine lämpötilassa 293,15 K on vähintään 0,01 kPa tai joilla on vastaava haihtuvuus tietyissä käyttöolosuhteissa)."

seuraavasti: "Polyesterin polymeroinnin ja kuidun tuotannon aikana ilmaan joutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen, mukaan lukien hajapäästöt, jotka on mitattu sen prosessin aikana, josta ne aiheutuvat, on vuotuisena keskiarvona ilmaistuna oltava alle 1,2 grammaa tuotettua polyesterihartsikiloa kohden. (Haihtuvilla orgaanisilla yhdisteillä tarkoitetaan kaikkia orgaanisia yhdisteitä, joiden höyrynpaine lämpötilassa 293,15 K on vähintään 0,01 kPa tai joilla on vastaava haihtuvuus tietyissä käyttöolosuhteissa)."

TILAUSHINNAT 2010 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

CD-ROM-levyt korvataan DVD-levyllä vuoden 2010 aikana.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI